

Hodnocení diplomové práce Bc. Andrey Pekárkové

Andrea Pekárková, původně studentka textilní fakulty, přišla na studia umění s mlhavými představami o tom co vlastně umění je, ale o to s větším odhodláním se mu věnovat. Po několika semestrech se udála téměř neuvěřitelná proměna. Z nepoučené studentky se stala „Aka 47“. Performerka a audiovizuální umělkyně, vyjadřující se prostředky autorského zvuku a VJingu.

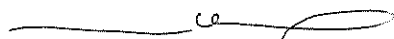
Od počáteční fascinace pohyblivým obrazem a elektronickou hudbou, (propojených v audiovizuálních představeních VJingu), došla postupně až k naplňování myšlenky Marcela Duchampa, že největším dílem umělce je on sám. Tématem její práce se postupně stávala ona sama.

Po osvojení nástrojů umožňujících VJing se diplomantka nebojácně vrhla na klubovou scénu. V současné době už v Čechách není mnoho scén a klubů na nichž se ještě neobjevila a stále častěji se objevuje i v zahraničí. Například v berlínském Famelle fraktale mapující alternativní scénu mladých autorek. Svá autorská představení se cíleně snaží vydělit z běžné klubové produkce, což se jí, jak mám možnost sledovat, daří někdy více, jindy méně.

V závěru si dovoluji vyjádřit obavu. V režimu pravidelných koncertů a představení, která se autorce stávají obživou, bude nanejvýš obtížné udržet si odstup a nesplynout nakonec s všeobecným proudem a běžnou produkcí.

„Aka 47“ je permanentním stavem sebe prezentace a budování uměleckého alter ega Andrey Pekárkové. Není mnoho co dodat, snad jen to, že Andrea Pekárkové stihne i vést libereckou galerii 3x3 a jezdit na zahraniční studijní stáže. Její nasazení je obrovské a zaslouží si uznání.

Navrhuji pro Andreu Pekárkovou hodnocení výborně.

Doc. Stanislav Zippe, vedoucí práce